

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Silska (spr.)

Sędziowie: SO Ryszard Marchwicki

SO Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi W. M.

przy udziale (...) Bank S.A. w W., (...) sp. z o.o. w L. oraz M. M.

o wznowienie postępowania o sygn. akt II Cz 1599/13 zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2013 r. (sygn. akt. II Cz 1599/13) wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 1121/11, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Pile, dotyczącej nadzoru nad egzekucją z nieruchomości Kw nr (...)

postanawia:

odrzucić skargę.

/-/ Ryszard Marchwicki/-/ Danuta Silska/-/ Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2014 r. (data nadania) W. M. wniosła skargę o wznowienie postępowania o sygn. akt II Cz 1599/13 zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2013 r. (sygn. akt. II Cz 1599/13) o oddaleniu zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w P.z dnia 4 lipca 2013 r. o udzieleniu przybiccia, wydanym w sprawie o sygn. akt I Co (...) dotyczącej nadzoru nad egzekucją z nieruchomości Kw nr (...). Jako podstawy skargi skarżąca wskazała art. 401¹ k.p.c. oraz art. 403 § 2 zd. 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. sąd zobowiązany jest dokonać zbadania na posiedzeniu niejawnym, czy skarga o wznowienie postępowania jest wniesiona w terminie i czy opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. W braku jednego z tych wymagań sąd skargę odrzuci.

Nadto, zgodnie z treścią przepisu art. 399 § 2 k.p.c. w razie zakończenia postępowania postanowieniem, może być ono wznowione tylko w przypadku określonym w art. 401¹ k.p.c. Zgodnie z tym artykułem, można żądać wznowienia postępowania w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie.

Skarżąca domagała się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego. Zatem z uwagi na treść art. 399 § 2 k.p.c. nie było możliwe wznowienie przedmiotowego postępowania w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 403 § 2 zd. 2 k.p.c.

Nadto podkreślić należy, że przepis art. 399 § 2 k.p.c. odnosi się tylko do wypadków zakończenia prawomocnym postanowieniem postępowania w sprawie, a nie jakiegokolwiek postępowania. Chodzi o merytoryczne postępowanie zakończone postanowieniem, np. postanowieniem o odrzuceniu pozwu, umorzeniu postępowania lub odrzuceniu apelacji. Art. 399 § 2 k.p.c. nie może być bowiem odczytywany w oderwaniu od § 1, skoro treść § 2 wyraźnie, przez użycie słowa „również”, nawiązuje do § 1. W art. 399 § 1 k.p.c. jest mowa tylko o postępowaniu zakończonym wyrokiem, niewątpliwie rozstrzygającym co do istoty sprawy, taki charakter musi mieć więc również postanowienie, o jakim mowa w § 2. Niezależnie od tego trzeba mieć na względzie, że art. 399 § 2 k.p.c. został wprowadzony jednocześnie z art. 359 § 2, art. 403 § 4 i art. 416¹ k.p.c. Zestawienie tych przepisów wyraźnie wskazuje, że wolą ustawodawcy było zachowanie istniejącego w postępowaniu cywilnym (por. art. 394 k.p.c.) podziału na postanowienia kończące postępowanie w sprawie i postanowienia niemające takiego charakteru; tych pierwszych dotyczy art. 399 § 2 k.p.c., a pozostałych - art. 359 § 2, art. 403 § 4 i art. 416¹ k.p.c. (tak np. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZP 51/06, OSNC 2007/5/71).

Postanowienia kończące postępowanie w sprawie, to postanowienia odnoszące się do postępowania jako całości i kończąc je, zamykają drogę do wydania wyroku lub innego orzeczenia co do istoty sprawy (tak np.: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 listopada 2013 r. o oddaleniu zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 4 lipca 2013 r. o udzieleniu przybicia prawa własności nieruchomości nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Zostało bowiem wydane w toku postępowania egzekucyjnego, a jego wydanie nie spowodowało zakończenia tego postępowania. Postępowanie egzekucyjne zmierza do przymusowej realizacji obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego, jego istotą nie jest więc rozstrzygnięcie sprawy oddanej pod osąd. Postanowienie o oddaleniu zażalenia wniesionego od postanowienia o udzieleniu przybicia nie zamyka więc drogi do wydania orzeczenia co do istoty sprawy jako całości. Skoro tak, to nie jest dopuszczalne wznowienie postępowania zakończonego tym postanowieniem w oparciu o przesłankę z art. 401¹ k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

/-/ Ryszard Marchwicki/-/ Danuta Silska/-/ Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz